

Till Granskningsnämnden

Program: Godmorgon världen SR P1 (Sara Stenholm), 23 mars 2014 (ca kl 10)

I ovanstående program låter Sara Stenholm okritiskt och utan några som helst reservationer Magnus Utvik lägga ut texten och göra reklam för sin nya bok Tuktad till frihet, som handlar om Hans Scheike och hans kvinnor. Därför finns det anledning för nämnden att granska huruvida man följt de bestämmelser som finns för Sveriges Radio kring opartiskhet, objektivitet, med mera.

Boken och programmet tar bland annat upp detaljer från den gamla rättsprocessen från 1988, som då dominerade media under månader, ja år. Vi blev dömda för allt som lade oss till last och vi avtjänade våra straff. Enligt den rättspraxis vi har och vår kulturs etik, ska man därmed anses ha sonat sitt brott och vara fri att leva som vilken medborgare som helst. Detta förbiser Sara Stenholm helt i sina frågor till Magnus Utvik.

I programmet omnämns t ex en gärning Hans är dömd för 1988-89 och som redan vid rättegångarna var 9 år gammal, alltså något som, med utgångspunkt från idag, ska ha hänt för 35 år sedan. Händelsen publicerades i en rad tidningar i samband med rättegångarna. I Godmorgon världen framgår inte den mycket viktiga informationen att den omnämnda händelse var för så länge sedan. Det framgår inte heller att inget nytt i den riktningen hänt sedan avtjänade straff för mer än 25 år sedan. Vi har under åren efter fängelsedomarna inte haft någon kontakt alls med någon flicka under myndighetsåldern.

Utvik påstår i programmet, att vi har en ideologi som går ut på att "misshandla och förnedra småflickor". Men det finns inte någon sådan; det finns inte någon ideologi alls. Däremot egna erfarenheter och tankar kring smisk mellan vuxna och att leva flera kvinnor med samma man.

Allt material som handlar om yngre härrör från rättegångarna och tiden dessförinnan. Alltså 25 år sedan. Utvik pratar mycket om småflickor och får det att låta som det är något aktuellt idag. Programledaren gör inga ifrågasättanden, vare sig kring helheten eller detaljerna. Utvik står inte bara oemotsagd, utan Stenholm hjälper oreserverat till att med ledande frågor föra ut hans budskap.

Före programmet mailade jag Sara Stenholm med information om på vilka sätt han tar fel. Texten det viktiga att det inte någonstans finns belagt att vi efter avtjänat straff har intresserat oss för minderåriga, inte i en enda intervju som gjorts genom åren pratar vi om annat än smisk och skapande mellan vuxna. Ändå tar hon ingen hänsyn till den information hon fått, tar inte heller kontakt, utan medverkar reservationslöst i den ensidiga och snedvridna beskrivningen av oss. Bland annat frågar hon om en mamma som med sin dotter (samma som ovan) var på Hans

sommarställe på 70-talet och får det att låta som om det var helt nyligen och aktuellt idag. Ändå var det för mer än 35 år sedan som den mamman senast var i kontakt med Hans Scheike.

Brita och Agneta framställs som "våldigt duktiga på att fiska in småflickor och unga kvinnor till gemenskapen och där börjar sedan övergreppen". Detta sägs i presens, som om det pågår idag. Vill då betona att Hans är 90 år, risken att han ska begå övergrepp, på vare sig unga eller gamla, är inte särskilt överhängande. Och han har varit gammal länge, även 80 år är en ansevärd ålder för en man. Ett brev citeras i programmet som bevis på detta "infiskande". Att brevet är från tiden före rättegångarna nämns inte, inte heller att det är ett privat brev (skämtsamt skrivet och inte till för andras ögon). Att begå övergrepp är en kriminell handling. I programmet blir vi alltså utpekade som kriminella idag.

Ännu en gång – några småflickor har vi inte haft kontakt med över huvud taget sedan avtjänade fängelsestraff. Det har heller inte funnits någon belagd misstanke om något sådant under dessa 25 år som gått sedan dess. Vi har heller inga funderingar kring småflickor över huvud taget, vilket framgår av de intervjuer Utvik gjorde inför boken (intervjuerna finns nedskrivna från band av Utvik själv). Om tankar finns kring smisk, så är det ur egna erfarenheter och mellan (givetvis samtyckande) vuxna.

Börje Svensson uttalar sig om pedofiler i Utviks bok och även Sara Stenholm tar upp frågor kring hans kränkande utsagor om oss. Men vad som varken nämns i Utviks bok eller i programmet är vad Börje Svensson säger på sin hemsida:

"Själv vill jag leva i ett samhälle där den som begått en brottslig handling ska straffas och där samhället gör så mycket som möjligt för att brottslingen inte ska återfalla i brott. När han avtjänat sitt straff och sin övervakningstid och behandling ska han ges en ny möjlighet att leva ett något sånär normalt liv.

[...]

Jag tror inte på ett samhälle där man gödslar på rädslan genom att utpeka en grupp brottslingar som så farliga att man måste göra undantag i rättspraxis just för den gruppen."

Kanske hade de orden varit något att ta till sig för Sara Stenholm på Godmorgon världen? Kanske ska även Sara Stenholm låta oss få lämna den också för oss smärtsamma processen med rättegångarna? Ingen är betjänt av att det gamla rivs upp igen, inte heller brottsoffren. Vilket visar av att endast ett av dem ville medverka i boken. Hur känns det t ex för mamman till den i programmet omnämnda flickan att hängas ut igen? Och för flickan själv?

Magnus Utviks bok om oss är en helt igenom kränkande och uppviglande bok som inte tillför något nytt, som rapar upp gammalt och får det att låta som om det är något aktuellt idag. Boken är så bemängd med osanningar, snedvinklingar och sakfel, att hela boken utgör ett förtal. Och den grundläggande tesen, att vi är en totalitär sekt, en av Sveriges farligaste, faller pladask av att inget i Utviks bevisföring är sant.

Att Sveriges Radio, som ger sken av objektivitet och nyansering, ställer sig bakom ett sådant program som Sara Stenholms intervju av Magnus Utvik är därför mycket märkligt. Enligt Utviks blogg på Norstedts hemsida framgår att de träffats privat som vänner. Programmet känns som en ren vänskapskorruption av Sara Stenholm. Och det framstår som mycket oetiskt av henne, att okritiskt och utan reservation, hjälpa Magnus Utvik att lansera sin bok.

Bifogar det brev jag skickade till Sara Stenholm några dagar innan programmet sändes.

Om detta program av Sara Stenholm i Godmorgon världen följer Public Services intentioner om saklighet och objektivitet i sin nyhetsförmedling, så tappar jag allt förtroende för detta samhälles vilja att värna om alla som finns och lever i det.

För mig och mina vänners vägnar

Brita Sylvan